

Ucieczka w wojnę

10 marca 2025

Wielokrotnie politycy, zwłaszcza ci znajdujący się w trudnej sytuacji, odwoływali się do działań wojennych jako sposobu na odwrócenie uwagi społeczeństwa od wewnętrznych problemów.

Jest to motyw często eksplorowany w ekranizacjach i książkach. Wykorzystanie konfliktów zbrojnych służy poprawie notowań liderów politycznych i konsolidacji władzy. Jednym z najbardziej znanych filmów podejmujących ten temat jest „Wag the Dog”, który przedstawia fikcyjną administrację prezydencką USA fałszującą wojnę z Albanią w celu odwrócenia uwagi opinii publicznej od skandalu seksualnego prezydenta. Produkcja ta ukazuje mechanizmy manipulacji mediami oraz sposób, w jaki narracja wojenna może być wykorzystywana do osiągania celów politycznych. Podobne wątki można znaleźć w powieści „Fahrenheit 451”, gdzie rząd kontroluje społeczeństwo poprzez dezinformację i odgórnie narzucane interpretacje rzeczywistości, prowadząc wojny, by utrzymać swoją władzę. Choć książka nie koncentruje się bezpośrednio na działaniach wojennych, wskazuje, jak rządzący wykorzystują konflikty do manipulowania obywatelami.

Obserwując współczesną politykę, można dostrzec podobne

mechanizmy. Kiedy premier Portugalii Luís Montenegro niespodziewania zadeklarował gotowość wysłania portugalskich żołnierzy na Ukrainę w ramach „koalicji chętnych”, wielu zaczęło się zastanawiać nad rzeczywistymi motywami tej decyzji. Montenegro i jego rząd stoją w obliczu poważnego kryzysu politycznego, związanego z oskarżeniami o korupcję i potencjalny konflikt interesów. Skandal wokół firmy konsultingowej Spinumviva, zarządzanej przez jego rodzinę, grozi utratą władzy i przedterminowymi wyborami. Podobnie Emmanuel Macron, prezydent Francji, w obliczu rosnących problemów politycznych – w tym utraty 82 mandatów przez jego partię w ostatnich wyborach oraz kryzysów rządowych i krachu polityki migracyjnej – gorączkowo stara się wykreować na przywódcę Europy. Deklaracje o możliwej obecności wojsk francuskich na Ukrainie i roztoczeniu nad nią „parasola nuklearnego” zapewne są próbą odwrócenia uwagi od wewnętrznych trudności i wzmocnienia swojego wizerunku jako silnego lidera.

Z kolei premier Wielkiej Brytanii Keir Starmer znalazł się w centrum kontrowersji po doniesieniach o niezadeklarowanych darowiznach od lorda Waheeda Alli. Oskarżenia o hipokryzję oraz napięcia w Partii Pracy, które doprowadziły do rezygnacji sekretarza stanu Anneliese Dodds, podważają jego wiarygodność. Angażowanie się w konflikty zbrojne to mechanizmy, które pozwalają zmieniać narrację i wzmacniać autorytet lidera. Jak pokazują zarówno faktyczne historie, jak i rzeczywistość, wojna może być nie tylko rzeczywistym konfliktem, ale także narzędziem politycznej gry.

Autorstwo: Leszek Miller

Źródło: X.com, [MyslPolska.info](https://www.MyslPolska.info)